

befæster den med Cement baade i Bunden og paa Siderne, kan man godt sammenligne den med det. Jeg tror gerne, at dersom den var lidt bredere, kunde der være Tale om en fornuftig og rolig Sejlads derigennem, men det, der her foreslaas, tror jeg vil være uheldigt.

Med Hensyn til Fiskeriet skal jeg sige — det kan gælde baade overfor det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds og den ærede Ordfører —, at naar det nu siges, at det er i saa stærk Fremgang i den sidste Tid, saa kan det jo ikke nytte, at den ærede Ordfører og jeg trættes om Tallene mere, for naar den ærede Ordfører vil tage Gennemsnitstal, saa kan han ikke tage 10 Aar og 2 Aar og stille dem overfor hinanden. Saadan har jeg ikke lært mine Børn at regne, saa skulle vi have det samme Aaremaal. Men naar der er Tale om, hvor vidt der har været Opgang eller Nedgang det sidste Aar, saa har der været Nedgang, det har den ærede Ordfører indrømmet. Han siger, at der kan godt være Svingninger i de enkelte Aar. Derom ere vi ikke uenige. Det kan godt være, at det gaar op til næste Aar, det tør jeg ikke have nogen Mening om. Men at Tallene vise Nedgang i det sidste Aar, altsaa i 1911, er rigtigt nok. Hvad det angaar, at Fiskeriet skulde være saa gunstigt i den sidste Tid, saa er det Tilfældet hele Vestkysten over ligesom i andre danske Farvande. Men jeg vil dog bemærke, at det er vidnefast meddelt, som man siger, at Fiskerne ved Hvide Sande sejle nok ud ad Hvide Sande-Kanalen, men saa sejle de Syd paa, indtil de komme til Nymindegab, for det er der, Fiskene ere. Der fange de dem, og saa sejle de tilbage med dem igen ind ad Hvide Sande-Kanalen, fordi Nymindegab er lukket. Det er Forskellen. Fiskerne ved Nymindegab kunne ogsaa fiske, men de maa fiske fra den aabne Strand og med stort Besvær trække deres Baade op paa Land. Det ved det ærede Medlem maaske ikke rigtig, hvad betyder. Saadan noget skal man have sat sig ind i, og man maa have levet lidt sammen med disse Folk for at opdage, hvad Forskel der er paa det. Saadan er Forholdet i Øjeblikket.

Med Hensyn til Kommissionens Opgave skal jeg slet ikke sige andet end holde mig til det, som staar i selve Betænkningen, og jeg maa nok nævne — det kan jo ikke være noget slemt —, at Ingeniørkommissionen afgav sin Betænkning til Ministeren den 20. Januar, og dersom den højtærede Minister havde været

fornøjet med den Kommissions Betænkning eller det Forslag, den fremkom med, saa havde vi selvfølgelig ikke behøvet nogen ny Kommission, saa havde Ministeren paa Grundlag deraf — det har jeg sagt før, det sagde jeg ogsaa ved første Behandling — kunnet forelægge sit Forslag for dette Ting meget før. Skrivelserne, hvori de enkelte Medlemmer anmodes om at indtræde i Kommissionen, ere daterede den 5. Februar, altsaa betydeligt senere. Det mener jeg, jeg har Lov til at udtale, da det staar i Betænkningen. I Betænkningen staar baade Dato og det hele anført. Det tilhører altsaa Offentligheden, og saa mener jeg ogsaa, at kunne benytte det.

Til det ærede Medlem fra Skern (Ovesen) skal jeg ikke sige ret meget. Han taler om, at Underskrifter kunne være vildledende. Saamænd kunne de det, det skal jeg slet ikke modsige ham i. Men jeg kan vel lige saa godt garantere for de Underskrifter, som tale til Gunst for det Standpunkt, jeg staar paa, som det ærede Medlem kan holde paa sine. Det synes jeg kan gaa lige op. Og med Hensyn til Kortet — ja, da har jeg jo tilladt mig at lade omdele et Kort til Medlemmerne, hvori Landboforeningernes Grænser ere dragne. Bestyrelserne for Nørre Nebel og Omegns Landboforening og Bølling og Nørre Herreders Landboforeninger have nemlig været herovre for at bede om at faa Hvide Sande-Kanalen lukket, og derfor mente jeg, det havde Betydning at se, hvor langt deres Grænse gik mod Nord, og det er vist paa Kortet med lys Farve. Den mørke Farve er Ulvborg og Hind Herreders Landboforeningers Omraade; de ville jo gerne have Hvide Sande-Kanalen aaben. Det er kun det, Kortet skal vise.

Hvad det angaar, at der skulde være strømmedet saa meget Vand ind ad Nymindegab, da kan der ikke være strømmet noget ind under den store Storm, for da var Nymindegab lukket. Det skulde altsaa gaa over det, det ærede Medlem kalder Flakningen — det kalde vi nu Odden dernede — og ned bagved Dæmningen og over den for at komme op. Men det meste af Dæmningen staar endnu. Den er ganske vist en hel Del beskadiget, men den staar endnu; saa det kan ikke være ret meget, der er gaaet over. Hvor meget og hvor lidt der er gaaet over, er der i Grunden ingen af os der kan sige, men det kan ikke være ret meget, for saa vilde Dæmningen være gaaet bort. Det skulde dog først over den. Hugormene — ja, dem holder jeg ikke saa meget af, dem skal man tage sig lidt i Agt for, tror jeg.